

підприємств / Н.М.Богацький // Економічний простір.–2010.– № 41.–С. 212–222

2. Методичні проблеми оцінки платоспроможності підприємств / О.О. Непочатенко, О.А. Непочатенко [Електронний ресурс] // Фінанси. – Режим доступу – <http://www.pdfactory.com>

3. Мошенський С.З. Економічний аналіз: підр. для студ. екон. спец. ВНЗ / С.З. Мошенець, О.В. Олійник. За ред. д.е.н., проф., заслужений діяч науки та техніки України Ф.Ф.Бутинець.– Житомир: ПП «Рута», 2007. – 704 с.

УДК 336.67

Гумега О. В.,

аспірант кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Забезпечення фінансово-економічної безпеки агропромислових підприємств

Сталий розвиток суб'єктів підприємництва в умовах ринкових відносин та зміни форм власності залежить від ефективності системи забезпечення їх фінансово-економічної безпеки. Сучасний стан відносин в агропромисловому комплексі змушує менеджмент підприємств регулярно захищати майно, інтелектуальну власність, комерційну таємницю, підтримувати імідж, отже, забезпечувати економічну безпеку підприємства.

Економічною безпекою підприємства О. А. Островська, О. Б. Соколова вважають комплексну характеристику спроможності суб'єкта підприємництва протистояти зовнішнім та внутрішнім загрозам, що визначається комплексом аспектів економічного розвитку, серед яких визначальне місце займають: фінансовий, інноваційний, організаційно-правовий, виробничо-технічний, соціальний, інтелектуальний, інформаційний [1; 2].

Забезпечення фінансово-економічної безпеки агропромислового підприємства зумовлено необхідністю нарощування обсягів виробництва сільськогосподарської продукції, покращення фінансового стану, підвищення рівня прибутковості підприємств АПК.

На даний момент бракує дієвих зовнішніх і внутрішніх механізмів забезпечення фінансово-економічної безпеки як на рівні галузі, так і на рівні підприємств. На законодавчому рівні питання фінансово-економічної безпеки підприємств АПК не закріплено. Передусім фінансово-економічна безпека підприємств АПК залежить від фінансового стану. Адже, на думку [1; 2] «забезпечення економічної безпеки ... повинно передбачати ... формування достатнього рівня фінансової стійкості суб'єкта господарювання, ... його прибуткову діяльність, мінімізацію ризиків, зростання ефективності використання ресурсів та підвищення конкурентоспроможності». Варто погодитись, що фінансовий стан підприємства ... відбиває стан капіталу в процесі його кругообігу і здатність суб'єкта господарювання до саморозвитку на фіксований момент часу [3, с. 94]. Фінансовий стан підприємства характеризується рівнем фінансової стійкості, рентабельності, здатністю розраховуватися за борговими зобов'язаннями. З метою фінансової діагностики підприємства використовують групи показників: прибутковості; ділової активності; фінансової стійкості; платоспроможності; майнового стану.

1. Показники прибутковості (рентабельності). Рентабельність є відносним показником прибутковості виробництва. Економічна сутність рентабельності розкривається через систему показників, зростання яких оцінюється, як позитивна тенденція.

2. Оцінка ділової активності – це основа, на якій ґрунтуються раціональні й розумні рішення про обсяги та об'єкти витрачання ресурсів.

3. Фінансова стійкість підприємства характеризує ступінь фінансової незалежності підприємства щодо володіння своїм майном і його використання. Підприємство має дотримуватися рівноваги між залученими і власними коштами. Фінансова стійкість передбачає, що інвестовані кошти в підприємство мають окупитися за рахунок грошових надходжень, а прибуток має забезпечити безпеку підприємства від зовнішніх джерел формування активів.

4. Платоспроможним вважається підприємство, яке має можливість швидко закрити свої короткострокові зобов'язання. При здійсненні фінансової

діагностики підприємства не варто ототожнювати показники платоспроможності і ліквідності, оскільки, на нашу думку, перші мають набагато ширше значення, адже вони передбачають не лише конвертування оборотних активів у засоби платежу, а й можливість забезпечення фінансової стійкості .

5. До показників майнового стану належать робочий капітал підприємства, власні оборотні кошти, частка власних оборотних коштів, ін.

Провівши аналіз за наведеними групами показників, можна дійти висновку, чи знаходиться підприємство в безпеці. Підприємство є в безпеці, коли воно платоспроможне і в змозі покрити свої зобов'язання за рахунок активів. В зоні ризику підприємство знаходиться тоді, коли активи не є ліквідними, і не в змозі швидко конвертуватися, задля покриття зобов'язань. Причина – наявність значної дебіторської заборгованості.

Дебіторська заборгованість і неможливість швидко її конвертувати на грошові кошти стає головною проблемою багатьох вітчизняних підприємств АПК. Вирішення основних проблем дебіторської заборгованості (стосовно її якості, оборотності та ін.) вимагає від менеджменту підприємства рішучих дій. Зменшення дебіторської заборгованості є джерелом поповнення оборотних коштів, що призводить до поліпшення фінансового стану, і, як наслідок зміцнення фінансово-економічної безпеки підприємств АПК. Також напрямками забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств АПК визначимо: вдосконалення нормативно-правової бази; зміцнення системи збереження комерційної інформації; забезпечення надійності персоналу; підвищення фінансової стійкості та стабільності.

Список використаних джерел:

1. Островська О.А., Соколова О.Б. Методичний інструментарій управління фінансовою безпекою суб'єктів підприємництва // Бухгалтерський облік і аудит, №11.- 2015. – С. 2 - 9
2. Островська О. А., Соколова О. Б. Економічна безпека та місце інноваційних діагностичних продуктів у її забезпеченні // Наукові праці НДФІ, Вип. 3 (56). - 2011 - С. 110 - 120.

3. Любушин Н. П. Аналіз фінансово-економічної діяльності підприємства: навч. посібн. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2002. - 471 с.

УДК 339.1+364-7

Гуменюк В.В.,

к.е.н, доц., докторант

кафедри економічної теорії та конкурентної політики

Київського національного торговельно-економічного університету

Інноваційно-інвестиційна складова

економічної безпеки підприємств курортно-рекреаційної сфери

В курортно-рекреаційній сфері реалізовано ряд успішних інноваційно-інвестиційних проектів із залученням як внутрішніх, так і зовнішніх інвестицій, зокрема, лише на курорті Трускавець:

– у 2001 р. введено в дію проект швейцарської акціонерної компанії „СІВ Central Invest & Beteiligungs AG – курортно-рекреаційний комплекс „Женева”;

– у 2005 р. розпочав функціонувати один із проектів турецької готельної мережі „Rixos Hotels Group” – Rixos Prykarpattya Resort (на даний час позиціонується як Діагностичний лікувально-реабілітаційний курортний комплекс „Ріксос Прикарпаття”);

– у 2012 р. з урахуванням фінального внеску Фонду соціального страхування України в сумі 89 млн. грн. відкрито курортно-рекреаційний комплекс „Міротель” (Mirotel Resort & SPA).

Найбільш швидкозростаючим курортом України визнається „Буковель”, історія якого бере початок з 2000 р. На курортно-рекреаційній території, на якій раніше функціонувала звичайна туристична база, відповідно до стратегічного мастер-плану, розробленого австрійською компанією „Plan-Alp” і канадською фірмою „Ecosign”, українське підприємство ТОВ „Скорзонера” стало ініціатором розробки сукупності інвестиційних проектів, у результаті реалізації яких утворився курорт з європейським рівнем сервісу, що здобув міжнародне визнання.